

fremført paa et andet Sted. Hvad kan den ærede Minister have tænkt paa, da han vilde have disse Breve? Hvad Andet kan han have tænkt paa, da han meente at burde bruge en discretionair Myndighed selv udenfor Grundloven, end paa et Phantom? Dette kan ingenlunde, som det ærede Medlem for Viborg Amts 6te Valgkreds (Klein) meente, sammenlignes med de Beirmøller, mod hvilke Don Quixote kæmpede, thi disse vare dog til, og derom overbeviste han sig ved at faae Vingeflag af dem, men de Phantomer, man her opstiller og kæmper imod, eksistere slet ikke; det er Ulykken. Det er i det Hele taget en Ulykke, at Ingen, undtagen de, der have Fordeel af at opfinde dem, opstiller dem, og jeg troer gjerne, at den ærede Minister er bleven forledet af dem, men jeg kan forsikre — det er min Overbeviisning, jeg her udtaler —, at der ikke eksisterer noget Saadant. Jeg kan godt forstaae, at der er Mange — dertil regner jeg naturligviis ikke den ærede Minister —, som for Fordelens Skyld gjøre det Samme, som Sadelmageren i Perth gjorde for sin Forfængeligheds og Morfabs Skyld, da han nemlig lavede sig Tyrker og Morianer for at fægte med dem. Saaledes staaer man virkelig og fægter mod en standnaviſt Sammensværgelse, imod Farer for Dynastiet o. s. v. Vi see af Blade, der ved deres Paatrængenhed imod Ministeriet vise, at de maae staae i nogen Forbindelse med det, at det er fremstillet som noget Sikker, at der er en saadan standnaviſt Sammensværgelse, om ikke heelt organiseret, saå dog i alt Fald saaledes, at Folket kjender den, og at den kan bryde frem, naar det skal være. Imod Sligt fægter man, og det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Wille) bemærkede meget rigtigt, at dette er Kjærnen i Sagen; det gaaer her ligesom i Louis Philippes Tid, da man sagde i Frankrig: Vi trænge til en Sammensværgelse. Det, som imidlertid gjorde stærkest Indtryk paa mig, var, at jo mindre jeg klart og tydeligt kunde forstaae Sammenhængen af den ærede Ministers Fremstilling, desto mere saae

jeg ham komme fremme med, hvad der er blevet kaldet „at fiske“. Den ærede Minister fremstillede sig som Model for, hvorledes en demokratisk, folkelig og frisindet Minister bør være, og han lod det ikke blot beroe ved saaledes at rose sig selv, hvilket i og for sig kunde være berettiget, men han gik endog saa vidt, at han stærkt dadlede os „herovre“, idet han sagde: Havde I herovre handlet, som jeg mod den simple Mand, havde det maaskee staaet bedre med vore Sager. Dette er en Selvroes, som er ganske mærkværdig: det er mærkværdigt at sige, at naar vi havde baaret os saaledes ab som den ærede Minister og taget ham til Mønster, vilde Danmark i dette Dieblik endnu have havt Slesvig. Jeg kan ikke faae anden Mening ud af disse Ord. — Der var flere Ting i den ærede Ministers Foredrag, hvorom jeg vilde have tilladt mig at fremsætte nogle Bemærkninger, men da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke forbyde mig deri, hvorimod jeg skal gaae over til det Foredrag, der blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Den ærede Ordfører for Interpellanterne (C. Rimestad) udtalte; at disse havde til Hensigt at afholde sig fra enhver Dom og at stille sig paa et saa upartist Standpunkt som muligt. Dette er meget smukt, og det synes ogsaa, at den ærede Ordfører gjorde det, men derimod kan jeg ikke nægte, at jeg fik et ganske andet Indtryk af det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds. Han begyndte med den Paastand, at saadanne Bestyrdninger som den, der ere fremkomne imod Justitsministeren, havde han i de sidste Aar gjentagne Gange seet fremkomme imod tidligere Ministre, men dette er ikke Tilfældet; der har aldrig været Spor af noget Saadant som det, hvorom her er Tale. Det ærede Medlem er altfor skarpsindigt til ikke at see, at det vel kan være sandt, at der imod tidligere Ministre er fremkommet Bestyrdninger om Nepotisme — hvilket jeg ogsaa troer, har været berettiget, hvad der imidlertid ikke er min Sag